ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα) της 22ας Μαρτίου 1979 *

Στην υπόθεση 145/78,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Raad van State, Afdeling rechtspraak προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

A. P. Augustijn

και

Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat (υφυπουργού Μεταφορών, Θαλασσίων Οδών και Δημοσίων Έργων),

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 74/561/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Νοεμβρίου 1974, περί προσβάσεως στο επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών οδικών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 231 επ.),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, A. M. Donner και A. O'Keeffe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Mayras
γραμματέας: A. Van Houtte

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με παρεμβαίνουσα απόφαση της 7ης Ιουνίου 1978, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Ιουνίου 1978, το Raad van State, Afdeling rechtspraak υπέβαλε στο Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 74/561/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Νοεμβρίου 1974, περί προσβάσεως στο επάγγελμα του μεταφορέα εμπορευμάτων στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών οδικών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 231 επ.).

2 Αυτό το ερώτημα ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με την απόρριψη, από τον υφυπουργό Μεταφορών, αιτήσεως υποβληθείσας στις 23 Δεκεμβρίου 1976 από τον προσφεύγοντα της κύριας δίκης, με την οποία ζητούσε να επιτύχει την εξαίρεση από την εφαρμογή της προϋπόθεσης επαγγελματικής ικανότητας που αναφέρει το άρθρο 56, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του ολλανδικού νόμου περί οδικών μεταφορών εμπορευμάτων (Wet Autovervoer Goederen-WAG).

Η άρνηση αυτή βασιζόταν στο γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος, παρόλον ότι διέθετε επαρκή πείρα στον τομέα των μεταφορών εμπορευμάτων, δεν είχε αποκτήσει αυτή την πείρα στην επιχείρηση της οποίας έπρεπε να συνεχιστεί η εκμετάλλευση.

3 Όπως προκύπτει, πράγματι, από τη δικογραφία ο προσφεύγων της κύριας δίκης και ο αδελφός του, αμφότεροι εταίροι ομόρρυθμης εταιρίας στην οποία είχε δοθεί η άδεια όχι κανονικών μεταφορών με φορτηγά, είχαν την πρόθεση να λύσουν αυτήν την εταιρία και να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους υπό την μορφή δύο ιδρυθησόμενων διακεκριμένων επιχειρήσεων.

4 Ο υφυπουργός εφήρμοσε το άρθρο 56, παράγραφος 1, του προαναφερθέντος νόμου, κατά το οποίο δεν χορηγείται άδεια προσβάσεως στο επάγγελμα του επιχειρηματία μεταφορών παρά μόνον αν συντρέχει, μεταξύ άλλων, η προϋπόθεση επαγγελματικής ικανότητας, ενώ ο υπουργός έχει ωστόσο το δικαίωμα να χορηγήσει εξαιρέσεις σε ειδικές περιπτώσεις.

Η υπουργική απόφαση που εκδόθηκε σε εκτέλεση αυτού του νόμου ορίζει ότι, για να πληροί κάποιος την προϋπόθεση επαγγελματικής ικανότητας, πρέπει να

είναι κάτοχος επαγγελματικού διπλώματος αναγνωριζόμενου από τον υπουργό και, επιπλέον, να προσκομίσει βεβαίωση του αρμόδιου επιθεωρητή πιστοποιούσα ότι ο ενδιαφερόμενος εργάστηκε σε επιχείρηση μεταφοράς εμπορευμάτων έναντι κομίστρου επί δύο έτη.

5 Η οδηγία 74/561/ΕΟΚ του Συμβουλίου προβλέπει, στο άρθρο 3, παράγραφος 1, ότι τα φυσικά πρόσωπα ή οι επιχειρήσεις οι οποίες επιθυμούν να ασκήσουν το επάγγελμα του ειδικού μεταφορέα εμπορευμάτων οφείλουν, μεταξύ άλλων, να πληρούν την προϋπόθεση επαγγελματικής ικανότητας.

Οι απαιτούμενες γνώσεις προς ικανοποίηση αυτής της προϋπόθεσης διευκρινίζονται στο παράρτημα της εν λόγω οδηγίας.

Αυτές οι γνώσεις αποκτώνται, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 3, είτε με την παρακολούθηση κύκλου μαθημάτων είτε με την πρακτική εμπειρία σε επιχείρηση μεταφορών ή με συνδυασμό και των δύο. Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας οι αρχές των κρατών μελών δύνανται, κατ' εξαίρεση, να επιτρέψουν οριστικά σε πρόσωπο που δεν πληροί την προϋπόθεση της επαγγελματικής ικανότητας να προβαίνει στην εκμετάλλευση της επιχειρήσεως, υπό τον όρο ότι έχει «πρακτική εμπειρία τριών τουλάχιστον ετών στην τρέχουσα διαχείριση της επιχειρήσεως».

6 Το Raad van State υπέβαλε το ακόλουθο ερώτημα:

«Η εξαίρεση από την εφαρμογή της προϋποθέσεως της επαγγελματικής ικανότητας υπέρ ειδικής περιπτώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 74/561, πρέπει άραγε να χορηγείται στη μόνη περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος απέκτησε πρακτική εμπειρία στους κόλπους επιχειρήσεως, της οποίας η εκμετάλλευση συνεχίζεται στο σύνολό της υπό την ίδια νομική μορφή, ή είναι δυνατό στη φράση «να προβαίνει στην εκμετάλλευση της επιχειρήσεως» να αποδοθεί η έννοια ότι περιλαμβάνει τη συνέχιση της εκμεταλλεύσεως ενός ή περισσοτέρων κλάδων δραστηριότητας αυτής της επιχειρήσεως;»

7 Το άρθρο 4, στην παράγραφο 1, αφορά τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να δοθεί η άδεια, σε πρόσωπο που δεν πληροί την προϋπόθεση επαγγελματικής ικανότητας, να συνεχίσει, προσωρινά και για περιορισμένο χρόνο, την εκμετάλλευση επιχειρήσεως μεταφοράς σε περίπτωση θανάτου ή ανικανότητας του προσώπου το οποίο πληρούσε την προϋπόθεση επαγγελματικής ικανότητας που αναφέρει το άρθρο 3.

8 Το ίδιο άρθρο 4, στην παράγραφο 2 αφορά την προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η χορήγηση της αδείας, σε πρόσωπο που δεν πληροί την προϋπόθεση

επαγγελματικής ικανότητας, να συνεχίσει οριστικά, όταν εμφανίζεται η ίδια κατάσταση, την εκμετάλλευση επιχειρήσεως μεταφοράς, δηλαδή την προϋπόθεση πρακτικής εμπειρίας τουλάχιστον τριών ετών στην τρέχουσα διαχείριση της οικείας επιχειρήσεως.

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας του Συμβουλίου 74/561 που επιτρέπει στα κράτη μέλη, κατ' εξαίρεση και σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, να χορηγήσουν οριστική εξαίρεση από την εφαρμογή της προϋπόθεσης επαγγελματικής ικανότητας για τη συνέχιση της εκμεταλλεύσεως επιχειρήσεως μεταφορών στα μόνα πρόσωπα που κατέχουν πρακτική εμπειρία τουλάχιστον τριών ετών στην τρέχουσα διαχείριση της επιχειρήσεως δεν καλύπτει την περίπτωση προσώπου που δεν έχει την πρόθεση να συνεχίσει την εκμετάλλευση αυτής της ίδιας επιχείρησης.

9 Εν τούτοις, αυτή η διάταξη δεν έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να θεωρήσουν ότι, μπορεί να χορηγηθεί οριστική εξαίρεση από την εφαρμογή της προϋπόθεσης επαγγελματικής ικανότητας στην περίπτωση δύο εταίρων οι οποίοι, έχοντας αποκτήσει αμφότεροι πρακτική εμπειρία τουλάχιστον τριών ετών στην τρέχουσα διαχείριση μιας και της αυτής επιχείρησης, αποφασίζουν να συνεχίσουν τη δραστηριότητά της υπό τη μορφή δύο νέων επιχειρήσεων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε, με παρεμπίπτουσα απόφαση της 13ης Ιουνίου 1978, το Raad van State, αποφαίνεται:

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 74/561/ΕΟΚ του Συμβουλίου δεν έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να θεωρήσουν ότι, μπορεί να χορηγηθεί οριστική εξαίρεση από την εφαρμογή της προϋπόθεσης επαγγελματικής ικανότητας στην περίπτωση δύο εταίρων οι οποίοι, έχοντας αποκτήσει αμφότεροι πρακτική εμπειρία τουλάχιστον τριών ετών στην τρέχουσα διαχείριση μιας και της αυτής επιχείρησης, αποφασίζουν να συνεχίσουν τη δραστηριότητά της υπό τη μορφή δύο νέων επιχειρήσεων.

Mertens de Wilmars Donner O'Keeffe

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαρτίου 1979.

Ο γραμματέας
A. Van Houtte

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος
J. Mertens de Wilmars